

ELLE KENNEDY &
SARINA BOWEN

Top secret

Vertaald door Melanie van Garderen

AMSTERDAM · ANTWERPEN

Het wordt een wildvreemde

Keaton

‘Kijk,’ fluistert Annika in mijn oor. Onder de tafel knijpt ze met haar hand in mijn dij terwijl ze met haar wang mijn kin in de richting van de deur duwt. ‘Hij is leuk.’

‘Subtiel,’ zeg ik op een speelse toon en ik werp een vluchtige blik op de persoon die haar aandacht heeft getrokken. Hij is gewoon een gast met bruin haar. Er is niets speciaals aan hem, voor zover ik dat kan zien. ‘Zullen we dit gesprek voor later bewaren?’

Ze rolt met haar ogen. ‘We weten allebei dat er geen gesprek zal komen, Keaton. Je speelt het spelletje mee maar je zet het niet door.’ Deze keer vergeet ze de toon van haar stem te verlagen.

‘Zet wát niet door?’ vraagt één van de jongens van mijn dispuut aan de andere kant van de tafel. Tanner, Judd en ik zijn na onze training de Starbucks in gedoken voor een shot cafeïne. Annika’s volgende college is aan de overkant van de straat, dus het was vanzelfsprekend dat ze even hallo kwam zeggen.

‘Niets,’ zeg ik tegen Tanner.

Als je je vriendin die een trio wil met een andere gast tenminste ‘niets’ kunt noemen.

Yep, mijn vriendin wil een trio. Na zes jaar samen dacht ik dat Annika niet meer in staat was om me te verrassen, maar hier zitten we dan.

Sinds het eerste jaar van de middelbare school zijn we onafscheidelijk. Ik weet elk detail over haar, van haar voorkeur voor

eten tot wat ze irritant vindt. Ik weet dat ze paniekaanvallen krijgt in lange rijen, dat ze moet niezen als ze kaneel ruikt, dat ze houdt van het strand maar dat ze skiën haat.

Waar ik niets van afwist, is dat mijn vriendin fantaseert over trio's. De eerste keer dat ze erover begon, dacht ik dat ze een grapje maakte. Annika Schiffer, erfgenaam van een grote, succesvolle meubelzaak, wil twee gasten tegelijk nemen? Natúúrlijk.

Ze is de voorzitter van haar dispuut en draagt elke dag een parelketting (en niet het kinky soort). Ze liet me wachten tot we allebei achttien waren voordat we onze maagdelijkheid aan elkaar verloren. Begrijp me niet verkeerd, ze is niet een of ander rijk, stijf kring. Ze is leuk en warm. En fel als iemand aan haar dierbaren of haarzelf durft te komen.

Maar ze is ook... Hoe zal ik het zeggen? Vanille.

Ik had niet gedacht dat ze serieus was over dat hele trio-gedoe, totdat ze er vorige week opnieuw over begon, toen ik haar vroeg wat ze voor haar verjaardag wilde.

Ik ga met mijn lippen naar haar oor zodat Tanner en Judd niets kunnen horen. 'Maak je geen zorgen, schatje. Er zal meer gebeuren dan alleen een gesprek,' zeg ik met een schorre stem.

Ze rilt en laat me een glimlach zien die oogverblindend is. Haar gezicht is vlekkeloos. Ze heeft een klassiek uiterlijk, pruilende lippen en een gladde huid die precies genoeg glans heeft. Ze spendeert heel veel geld aan haar huid. Ik ben in haar badkamer geweest en heb alle producten gezien die ze op haar gezicht smeert om het er perfect uit te laten zien. En niet te vergeten: de gezichtsbehandelingen waarvoor ze elke maand naar New York vliegt. Want dit kleine studentenstadje heeft geen 'bekwame schoonheidsspecialiste' – haar woorden, niet die van mij.

Het helpt dat haar vader een eigen helikopter heeft voor haar maandelijkse reises. Maar wie ben ik om daar een oordeel over te hebben? Mijn vader heeft een privévliegtuig.

'Ik kan niet wachten,' zegt ze en ze springt van mijn schoot. 'Kom je langs na je training? Ik moet nu naar college.'

'Ik zie je later.'

‘Dag, jongens.’ Annika zwaait voordat ze de deur uitloopt.

‘Later,’ roept Tanner haar na. En als ik het niet verkeerd zie, kijkt hij verlangend naar haar billen.

‘Gast,’ zeg ik. ‘Als je naar mijn vriendin wilt kijken alsof je haar wilt neuken, wees er dan wat subtieler in.’

‘Waarom?’ vraagt Tanner. ‘Ze zou zich geveleid voelen. En jij zou moeten weten hoe goed je het hebt. Bovendien doe ik niets.’ Hij geeft me een grote glimlach. ‘Wat ga je dit weekend doen?’ vraagt hij. ‘De danswedstrijd om het voorzitterschap, toch?’

Ik schud mijn hoofd. ‘Dat is pas over twee weken, man.’

‘Echt? Waarom dacht ik dan dat het eerder was?’

‘Omdat je dom bent,’ zegt Judd behulpzaam.

Tanner steekt zijn middelvinger naar hem op en vestigt dan zijn aandacht weer op mij. ‘Weet je al wat je voor de jouwe gaat doen?’

Ik heb geen idee. Dansen is geen echte eis voor de race om het voorzitterschap van ons dispuut. Vroeger wel. Tientallen jaren terug dachten de kandidaten dat een danswedstrijd de enige manier was om erachter te komen wie de beste leider was. Toen is de wedstrijd geboren. Aan de muren van onze woonkamer hangen oude foto’s van goedgeklede mannen met naar achter gekamd haar en vrouwen in plooirokken.

Mijn dispuut heeft oude, langgekoesterde tradities uit de tijd lang voordat het wegwerpbekertje werd uitgevonden. Maar tegenwoordig is Alpha Delta geëvolueerd. Of gedevalueerd, het ligt eraan aan wie je het vraagt. In plaats van het perfectioneren van zijn dansmoves wordt er nu van de kandidaat verwacht dat hij het beste feest ooit geeft. Het moet episch worden. Het soort feest dat mensen zich jaren later nog herinneren.

Ik weet, net als bij de dansbewegingen, niet helemaal zeker of het plannen van feesten iemand een goede leider maakt. Natuurlijk, disputen geven veel feesten maar daar is een aparte commissie voor.

De rol van voorzitter is eigenlijk niet echt leuk volgens Reedsy, onze huidige voorzitter. Hij nam me apart nadat ik mijn naam

had toegevoegd en gaf toen toe dat het saai was. En hij zei dat ik er nog maar eens goed over na moest denken. ‘Zoveel verantwoordelijkheid op je schouders, man,’ had hij geklaagd.

Eventjes was ik bijna afgehaakt. Om eerlijk te zijn doe ik alleen maar mee omdat mijn vader voorzitter is geweest van Alpha Delta. En mijn opa vóór hem. Dat is precies de reden waarom ik niet kón afhaken. Mijn vader zou door het lint gaan als de nalatenschap van de familie Hayworth bij mij eindigt.

Dus ik heb tien dagen om een legendarisch feest te plannen.

‘Misschien kan ik gewoon een eventplanner inhuren?’ is mijn suggestie.

‘Absoluut niet.’ Judd reageert onmiddellijk. ‘Als die eikel Bailey daarachter komt, zet hij je af.’

‘Je kunt iemand pas afzetten als hij is gekozen,’ zegt Tanner.

Maar toch, ik wil niet beschuldigd worden van vals spelen. Wat een gedoe is dit allemaal. ‘We kunnen hier zondagavond over nadenken. We hebben eerst nog een wedstrijd te winnen op zaterdag.’

‘O, we gaan zeker weten winnen,’ belooft Tanner.

Daar ben ik niet zo zeker van. Ik ben niet alleen bezorgd over de verdediging van Northern Mass, maar ook omdat ik denk dat mijn vader hierheen komt rijden voor de wedstrijd. Winnen is niet genoeg. Als de spelers van Northern Mass na het vierde kwart niet staan te huilen in hun helmen dan geeft mijn vader me de volgende dag tijdens de brunch de wind van voren.

En ik dacht nog wel dat de weekenden bedoeld waren om te relaxen.

‘Prima,’ zegt Judd. ‘We praten op zondagavond over jouw campagne, na de andere vergadering.’

‘Welke andere vergadering?’ Ik doorzoek mijn gedachten maar er komt niets naar boven.

‘De Pledge-commissie,’ zegt hij en hij neemt de laatste slok van zijn koffie. O, gelukkig. Het is de commissie voor de nieuwelingen die lid willen worden.

‘Daar hoef ik niet heen. Dit jaar doe ik geen PC.’

‘Maar ik heb je toch gemaïld?’ vraagt Judd zeurend. ‘Ik heb je verteld dat ik je nodig heb. De inwijdingsavond komt eraan en mijn commissie is sneu.’

‘Wie zitten er eigenlijk in dan? Wat heb je gepland?’ *Een notitie voor mezelf: wees niet beschikbaar op zondagavond.* Ik ga echt niet meedoen met de Pledge-commissie. Vorig jaar was het echt vreselijk.

‘Ahmad, die slim is maar saai. Paul, die is alleen saai. Owen, hij is grappig maar niet echt creatief. En Paxton, dat is gewoon een sukkel.’ Hij zucht. ‘Het zal wel. Gelukkig zit Bailey er niet in dit jaar. Herinner je je wat een spelbreker hij vorig jaar was? Ik haat die fucking gozer.’

Dat is geen geheim. Judd haat hem al sinds hij in het tweede jaar bij Alpha Delta kwam. Je kunt zeggen over Judd wat je wil, maar hij is geen eikel. Tenzij je hem een reden geeft. Hij is een broeder tot op het bot: hij gelooft in een echte band tussen mannen en in high fives, en in zijn beleving is een vriendschap niet officieel tenzij je samen hebt gebloed, samen hebt gefeest en je samen bent hersteld van een kater.

Luke Bailey gelooft niet in die filosofie. Op het moment dat hij weigerde om Judd een boks te geven, maakte hij van Judd Keller een vijand.

Sindsdien is hun moeizame relatie alleen maar erger geworden. Luke is een arrogante klootzak als hij dat wil zijn en Judd haat het als hij het gevoel heeft dat hij wordt bespot of beoordeeld.

O, en Bailey heeft de ex van Judd geneukt. Dus dat helpt ook niet.

‘Je verspilt te veel energie aan die man,’ zegt Tanner tegen Judd. Tanners hoofdvak is psychologie. Hij is continu bezig om goedbedoeld advies te geven dat iedereen negeert. ‘Het inhouden van woede is niet bevorderlijk voor een goede mentale gezondheid.’

‘Ten eerste, zeg het woord “bevorderlijk” nog één keer en ik mep je in je gezicht. Je weet hoe ik daarover denk.’ Verontwaar-

diging flikkert in Judds ogen. ‘En ten tweede, Luke Bailey heeft mijn vriendin geneukt. Ik zal nooit níét kwaad zijn op die lul.’

‘Ex-vriendin,’ zeg ik, en ik krijg er een diepe frons van Judd voor terug. We zijn teamgenoten en ik ben daarom loyaal aan hem. Maar ik ben niet bang om te zeggen hoe het is. ‘Jij en Therese waren al maanden uit elkaar.’

‘Ik en Therese zijn nooit uit elkaar. Natuurlijk, we nemen soms een korte pauze. Maar ze is mijn meisje,’ zegt Judd gespannen. ‘Iedereen weet dat.’

‘Bailey zegt dat hij het niet wist,’ zegt Tanner.

‘Dat is onzin. Hij is een leugenaar. En nu probeert hij K te naaien.’ Judd gromt. ‘Hij doet mee aan de wedstrijd om het voorzitterschap om me terug te pakken. Ik weet het zeker.’

‘Denk je?’ Tanner kijkt sceptisch. ‘Dat is veel moeite om jou te irriteren.’

‘Ja.’ Ik ben het met hem eens en grijns. ‘Bailey is een eikel, maar zelfs ik kan niet snappen waarom hij een grote verantwoordelijkheid als het runnen van een dispuut op zich zou nemen, alleen om jou te irriteren.’ Als ik heel eerlijk moet zijn, weet ik sowieso niet waarom Luke Bailey meedoet om voorzitter te worden. Die gast heeft nooit interesse getoond in studentendingen sinds hij lid is geworden.

‘Dat zou hij doen,’ beweert Judd.

‘Hé, we hebben nu college,’ helpt Tanner ons mukkende maatje herinneren. ‘We moeten nodig die kant op.’

‘Prima.’ Judd schuift zijn stoel naar achter en staat op. Zijn donkere blik ontmoet die van mij. ‘Ik meen het serieus, man. Bailey is slecht nieuws. En we moeten hem zien te verslaan tijdens deze campagne. Ik laat hem echt geen voorzitter worden.’

‘Wees niet bang. Dat wordt hij niet.’

Als mijn vrienden weg zijn, laat ik een vermoeide zucht ont-snappen. Persoonlijk geef ik weinig om de vendetta tussen Judd en Bailey. Ik heb een footballwedstrijd te winnen, een campagne te plannen en een vader die ik moet imponeren.

En een vriendin die ik tevreden moet houden.

Ik loop naar de toonbank om bij te vullen, ga in een gezellige hoek van de koffiebar zitten en open de app die ik gisteravond heb gedownload. Ik heb zojuist niet tegen Annika gelogen. Haar verjaardagsverzoek zit constant in mijn hoofd. Er moet alleen eerst wat onderzoek gedaan worden.

WELKOM BIJ **KINK!**

VOEG EEN PROFIELFOTO TOE.

VOEG EEN BIO TOE.

Ik had dit gisteravond allemaal willen doen, maar mijn huisgenoten sleepten me mee in een sessie van *Red Dead Redemption* die tot drie uur 's nachts duurde. Snel scroll ik door de afbeeldingen op mijn telefoon en ik vind een goede foto. Het is er één van Annika en mij, vorig jaar genomen in Easthampton. Zij ziet er verdomd sexy uit in haar kleine bikini en mijn buikspieren zijn strak, al zeg ik het zelf. Ik knip onze gezichten eraf en upload het plaatje.

Ik voeg nog geen bio toe omdat ik ongeduldig ben. Ik wil gewoon eerst zien wat deze app te bieden heeft in plaats van dat ik moet nadenken over hoe ik in 145 tekens uitleg dat mijn vriendin het met twee mannen tegelijk wil doen.

Hoewel, dat is wel ongeveer de kern van het verhaal.

Ik ben benieuwd wat ik ga vinden in de app. Kink is meer een app om een leuke nacht te beleven dan een app om te daten. En ik ben blij dat ik naar gebruikers kan zoeken die dezelfde interesses hebben.

Ik klik in het zoekgedeelte op 'trio'. Er zijn genoeg opties en combinaties die nooit in me zijn opgekomen. Maar Annika wil een andere man, dus ik denk na over de mogelijkheden.

M/V/M

M/M/V

Mijn vinger blijft boven M/V/M hangen. De andere optie betekent dat mannen elkaar mogen aanraken, denk ik. Dit is het moment van de waarheid. Sommige mannen zullen dat idee verschrikkelijk vinden. Ik niet. Ik ben een wetenschapper. Experimenteren is wat ik doe.

Ik heb zelfs een keer een droom gehad over seks met een man. Of twee keer. Dat heb ik nooit aan Annika verteld. Waarom zou ik? Ik heb ook gedroomd dat ik een draak ontmoette die sigaretten rookte. De dingen die mijn brein bedenkt, zijn niet belangrijk.

Maar ik zou liegen als ik zei dat Annika's verjaardagsverzoek me niet opwindt. Ik vind dat je alles een keer geprobeerd moet hebben. En van de app mag je op alle hokjes klikken. Ik kijk over mijn schouder om er zeker van te zijn dat er niemand meekijkt en klik dan beide opties aan. Ik ben van plan om er een avontuur van te maken.

Het trio moet wel met een vreemde zijn. Ik weet zeker dat mijn studiegenoten heel graag willen helpen om mijn vriendin een nacht te bezorgen die ze nooit zal vergeten. Behalve Dan, hij valt alleen op mannen. En misschien Bailey, die vindt dat ik een eikel ben. Maar ik vind hem een lul, dus we staan gelijk.

Hoe dan ook, ik kan dit niet doen met iemand die ik ken. Want wat als het vreemd is? Als het een studiegenoot is, moet ik namelijk nog wel met hem samenwonen. Als het een teamlid is, kom ik hem steeds tegen in de kleedkamer.

Er is altijd nog het tegenovergestelde. Wat als het niet vreemd is? Wat als ik het leuk vind?

Ik wil niet dat mijn vrienden me veroordelen. Het wordt een wildvreemde.

Ik leun achterover in mijn stoel en begin met swipen.

Statistisch niet onwaarschijnlijk

Luke

Ik twijfel vanavond aan al mijn keuzes en dat allemaal dankzij een snackautomaat.

Hier sta ik dan, te sterven van de honger in het studentencentrum om acht uur op een donderdagavond. Mijn volgende dienst in de club is morgenavond pas, dus ik heb maar weinig geld. Ik stop mijn laatste briefjes in de automaat en druk op het knopje voor de pindakaaspretzels. De ijzeren spiraal begint te draaien en het zakje komt in beweging.

Mijn maag gromt in afwachting. Het avondeten overslaan om de nerd uit te hangen in de computerruimte was niet het slimste idee. Maar ik probeer geld en tijd te besparen. Twee dingen die op dit moment heel schaars zijn in mijn leven.

Ik heb niet echt veel geluk. Voordat ik de kans krijg om mijn sneue avondmaal in mijn handen te krijgen, stopt de spiraal met draaien. Mijn pretzels blijven hangen aan het hoekje van het zakje.

‘Shit,’ mompel ik. Ik geef de machine een harde klap met mijn vuist maar er gebeurt niets. Natuurlijk. ‘Die fucking kutpech ook steeds!’

‘Het is inderdaad pech,’ zegt een zachte stem, ‘maar statistisch niet onwaarschijnlijk.’

Ik draai me om en zie een meisje in een skinny jeans en met een veel te grote bril. Ze wacht tot ze aan de beurt is om wat uit die verdomde machine te halen. ‘Ben je toevallig van plan om

die pindakaaspretzels te kopen?’

Ze schudt haar hoofd. ‘Van pinda’s krijg ik een anafylactische shock.’

‘Jammer. Dat is ook pech, maar statistisch niet onwaarschijnlijk.’

Ze grijnst. ‘Wil je een paar dollar lenen?’

‘Nee, bedankt,’ zeg ik snel. Ik leen nooit iets van de rijke lui met wie ik naar school ga. Want wanneer ik summa cum laude afstudeer en een geweldige baan vind, kan niemand zeggen dat ik die baan heb gekregen met hun hulp.

Ik wens haar veel geluk en loop de bibliotheek uit. De enige keuze die ik heb is om naar huis te gaan, naar Alpha Delta, om wéér een kaassandwich te maken. Dus ik trek mijn rugzak hoger op mijn schouder en loop richting de deur.

Elke keer wanneer ik de campus oversteek, voelt het alsof ik over een filmset loop: de rode stenen, de antieke lampen die geel licht werpen op de paden, en de jonge Rockefeller en Carnegies en alle anderen met enorme hoeveelheden geld, die me passeren op hun hippe bootschoenen.

Ik hou ervan en haat het tegelijkertijd. Mijn hele leven heb ik aan de rand van deze stad doorgebracht. Niemand hier verlaat de campus tenzij ze naar het vliegveld moeten. Voor hen is het net alsof de stad niet bestaat buiten deze paden van natuursteen.

Maar het bestaat en het is niet mooi. Een eeuw na de oprichting van dit college had de stad Darby een moeilijke periode. Vroeger was het op een bepaalde manier aantrekkelijk en een prettige plek. Nu is het een gat.

Maar toen ik achttien werd, vond ik een gouden ticket in een chocoladereep. Serieus, het was echt magisch. De decaan van de middelbare school vertelde me dat ik de inschrijving voor Darby College moest invullen. ‘Ze zien af van het collegegeld als het iemand uit de stad is. Doe gewoon een gokje. Je weet maar nooit. Met jouw testscores weten we al dat je toch wel binnenkomt bij een State College. Deze inschrijving is gewoon voor de lol.’

Ik schreef mezelf in en dacht er verder niet meer aan. Maar in april kreeg ik een dikke envelop.

‘Welkom bij Darby College, opgericht in 1804. Hier is je prijs.’

Een gratis opleiding voor de dorpsjongen. Ik kon het niet geloven toen ik de brief las. De staat Connecticut had druk uitgeoefend op Darby College om de relatie met de stad te verbeteren. En beurzen voor de inwoners waren het resultaat.

Het collegegeld is gratis. Als ik ervoor kan zorgen dat mijn leven niet in elkaar stort binnen drie semesters, dan haal ik een diploma aan een van de beste scholen in Amerika.

De beurs betaalt helaas geen kamer of eten. Ze gaan ervan uit dat iemand uit de stad geen kamer nodig heeft. En tot vorig jaar was dat prima omdat ik bij mijn moeder woonde.

Maar thuis wonen is geen optie meer. Dus in mijn tweede en derde jaar bij Darby ging het er allemaal om dat ik niet dakloos zou worden en geen honger zou lijden totdat ik kon afstuderen. Kamers en eten zijn duur. Daarom ging ik naar Alpha Delta om daar de goedkoopste kamer te nemen. Probleem opgelost.

Soort van.

Vorig jaar had ik twee rotbaantjes totdat ik een betere vond bij een club. De nieuwe baan betaalt me meer voor twaalf uur werk dan ik vroeger in twee keer zoveel tijd verdiende. Maar werken tot 's avonds laat, daar ga ik kapot aan.

Zodra het laatste jaar aanbreekt, zal het huiswerk nog erger zijn dan nu. Dus ik heb erover nagedacht hoe ik het beste minder kan gaan werken. Twee weken geleden, tijdens een dronken filmavond met een aantal van mijn studiegenoten, vertelde één van hen iets wat ik nog niet wist.

Grappig feitje: de voorzitter van ons dispuut betaalt geen huur. Hij krijgt een gratis kamer.

Een. Gratis. Kamer.

Dus raad eens wie er voor die baan gaat?

Het Alpha Delta-huis is een groot Tudor-huis aan de rand van de campus. Ik loop er door de voordeur alsof het huis van mij is. En dat is ook zo, net zoveel als dat het van de andere leden is.

Het maakt niet uit dat ik geen derde generatie Alpha Delta ben zoals al die knappe jongens die hier wonen. Maar mijn cheques zijn tenminste gedekt en dat is het enige wat telt.

‘Hé, mannen,’ groet ik vier van hen. Het is acht uur en aangezien geen van hen een baan heeft, spelen ze poker.

‘Bailey,’ broemt Jako, mijn beste vriend in het huis. ‘Hoe doe ik het?’

Ik ga achter hem staan en denk na over wat hij in zijn handen heeft. Hij heeft een paar vrouwen en de *flop* bestaat uit twee tieners en een acht. *Two pair* is niet slecht maar ik zou niets gekst doen. Judd hoeft alleen maar een tien in zijn hand te hebben en hij heeft al *three of a kind*. Terwijl ik toekijk, verhoogt Judd zijn inzet en Jako gaat mee.

Even bestudeer ik Judds gezicht en ik stel vast dat hij geen drie tieners heeft. Hij bluft. Maar natuurlijk ben ik niet zo dom om er iets van te zeggen. Judd haat me. Dus ik wacht en kijk. De *turn* – de vierde kaart – is een hartenvrouw, waardoor Jako een *full house* heeft. Hij zet in en de rest geeft op.

‘Je deed het grotendeels goed,’ zeg ik tegen Jako, die zijn winst binnenhaalt. ‘Je had Judd waarschijnlijk nog wel wat meer geld kunnen aftroggelen als je de laatste ronde je inzet had verhoogd.’

‘Helemaal niet,’ zegt Judd. Dat doet-ie alleen omdat die gast me niet kan uitstaan. Zonder dat ik het wist, heb ik het met zijn ex gedaan tijdens een feestje, wat blijkbaar tegen de regels is.

Maar ter verdediging: ik had geen kwaad in de zin. Therese was schattig en ik had een beetje te veel gedronken. En ze had het niet één keer over Judd gehad. Het spreekt voor zich dat dat meteen het laatste feestje van Alpha Delta was waar ik bij ben geweest. Nu ga ik alleen naar de verplichte events.

Volgens Jako was de hele situatie te vermijden geweest als ik meer ‘betrokken’ was geweest. Blijkbaar bemoei ik me niet genoeg met hen.

En dat is waar, maar het is niet helemaal mijn schuld. Echt, ik zou willen dat mijn leven bij Alpha Delta meer op een Hollywood-komedie leek, en dat mijn beste vrienden en ik samen

grappen maakten tot diep in de nacht en genoten van onze studententijd. En misschien leven de andere mannen wél dat leven. Maar ik werk me kapot en probeer alle ballen in de lucht te houden. Deze jongens hebben geen idee hoe het is om mij te zijn.

En ik vertel ze niets, want die shit is saai en deprimerend.

Ik heb dus niet mijn best gedaan om iedereen te leren kennen en dat is blijkbaar een misdaad. Jako zegt dat ik over Therese had kunnen weten als ik slechts dertig seconden met Judd had gesproken.

Maar waarom zou ik met Judd praten? Al sinds de eerste minuut dat hij me ontmoette, is hij gemeen geweest. Niet iedereen in het leven wordt een beste vriend. Sommige karakters vind je leuk en andere vind je vreselijk. Ik ben vrienden met de studiegenoten die ik mag en ik negeer de rest.

Tenminste, dat deed ik.

Deze perfecte strategie moet helaas veranderen als ik mee wil doen aan de wedstrijd om voorzitter te worden. Ik kan het me niet veroorloven om vijanden te hebben. Daarom slik ik mijn trots in en spreek Judd aan. 'Je hebt slim gespeeld,' prijs ik hem. 'Je kan goed bluffen. Je hebt niks prijsgegeven met je gedrag.'

Er valt een vreemde stilte terwijl zijn ogen die van mij ontmoeten. Hij fronsst zijn wenkbrauwen. 'Dank je?'

Ik haal mijn schouders op en ga richting de trap.

'Speel je mee?' roept Jako me na.

'Kan niet. Ik moet een verslag schrijven.' Het is geen leugen. En één compliment is alles wat ik voor Judd kan opbrengen. Bovendien heb ik vreselijke honger.

Ik loop de trap op en dan nog één. De derde etage heeft een grote badkamer en twee raar gevormde slaapkamers. Een grote en een kleine.

De mijne heeft de grootte van een kledingkast. Het is de goedkoopste kamer in het huis die niemand ooit wil hebben. 'Het is de bediendenkamer,' zei één van de jongens toen we de kamers uitkozen. Ik deed alsof ik ze een gunst had verleend door

de bediendenkamer te nemen, maar ik kan deze al nauwelijks betalen.

Wanneer ik boven kom, neem ik een korte pauze met de sleutels in mijn hand. Ik hoor geen stemmen. Of seksgeluiden.

Eindelijk stilte. Keaton is vast bij zijn vriendin.

Ja, de naam van mijn buurman is Keaton. Maar het is erger dan dat. Hij heet Keaton Hayworth de derde. En wat nóg erger is?

Hij is mijn tegenstander in de wedstrijd om het voorzitterschap.

De meeste jongens denken dat hij gaat winnen. Ja, hij heeft alle eigenschappen die een leider moet hebben. Op papier tenminste. Iedereen vindt hem aardig. Zijn vader runt een farmaceutisch bedrijf dat in meerdere landen gevestigd is, dus hij heeft veel geld. Hij speelt football dus dat voordeel heeft hij ook nog eens.

Maar zoals ik zei: dat is op papier. In het echt is hij nogal druk met zichzelf. Een voorzitter moet de belangen van anderen voorstellen. Ik denk niet dat Keaton dat kan en de rest zal dat zien naarmate de campagne zich verder ontwikkelt.

Als ik nog wat laster moet verspreiden over meneer De Sporter, dan zijn 'dom' en 'egoïstisch' zeker weten de omschrijvingen die ik ga gebruiken.

'Ontzettend lekker' werkt ook, maar dat wil ik liever niet toegeven. En ondanks dat hij er goed uitziet, is hij niet mijn type. Ik ga niet voor de rijkelui's kinderen. Als ik een man wil, vind ik het leuk als ze wat ruiger zijn. Maar toch, als je van knappe, rijke gasten houdt, dan is Keaton de beste keuze.

Ik doe de deur achter me op slot. Mijn maag gromt als een wild beest.

Als je denkt dat de keuken een goede plek zou zijn om mijn ingrediënten voor een sandwich te bewaren, dan zit je zo fout. De mannen met wie ik samenwoon, eten alles wat ze in de koelkast zien liggen. Ze hebben geen schaamte. Ze kunnen zich geen wereld voorstellen waarin die vier laatste plakjes kaas alles zijn wat ik te eten heb.

Ik heb mijn lesje wel geleerd, dus nu bewaar ik mijn eten in mijn eigen kamer. Onder mijn bureau heb ik een kleine, antieke

koelkast staan. Hij maakt een vreselijk hard geluid maar hij houdt mijn kaas en mayonaise koel. En er ligt een brood op het bureau.

Het kost me maar een minuut om een sandwich te maken. Ik leg hem op een papieren bordje en ga met mijn telefoon in de hand op het bed zitten om me te vermaken terwijl ik eet.

Ik heb nog genoeg leerwerk liggen, maar een paar minuten verspillen aan een spelletje kan geen kwaad. Of nog beter: scrolen door de Kink-app.

Het is alweer een tijdje geleden dat ik iemand mee naar huis heb genomen. Ik heb te veel schoolwerk en moet te veel uren werken in de club. De laatste tijd stort ik in de late uurtjes neer op mijn bed en probeer ik te slapen totdat meneer De Sporter luide rock begint af te spelen terwijl hij traint. Ik weet bijna zeker dat hij thuis een hele vleugel voor zichzelf heeft. Stil zijn voor een ander is vast nog nooit in hem opgekomen.

Het startscherm van de app begint te laden. Het stelt me allerlei vragen.

Waar heb je vandaag zin in?

Alsof seks een buffet is en ik er gebruik van kan maken wanneer ik dat wil.

Hoewel, eigenlijk past dat wel het beste bij mij. Sommigen gebruiken Kink om iemand te vinden met dezelfde fantasieën. Ik hou meer van variatie. Soms wil ik de zachte aanrakingen van een vrouw en haar rondingen. Maar mannen zijn ook heel leuk in bed.

Soms hoef ik niet eens te kiezen. Kink heeft ook de optie om te zoeken naar stellen die een derde partij willen. En dat is precies waar ik nu op klik. Trio's die op me wachten.

Ze wachten alleen niet op mij, want ik moet nog voor twee vakken huiswerk maken voordat mijn weekend begint met late diensten in de club. Maar een man mag dromen. Het kost tijd om een trio waar te maken. Alle partijen moet zeker weten dat ze er hetzelfde over denken.

Ik blader door een aantal bekende foto's. Eén foto is van een stel waar ik al eens mee gefeest heb. Ze waren leuk maar de man

is een beetje te dominant. Hij wilde dat ik op mijn knieën ging en ik liet hem weten dat dat absoluut geen optie was. Dan is er nog een homostel, maar ik ben niet in de stemming voor twee mannen, dus ik ga verder.

En hallo! Nieuw vlees! Er is een foto van een stel dat ik nog nooit eerder heb gezien. Ze zijn ergens op een strand. Haar bikini laat niets aan de fantasie over. Perfecte borsten en een platte buik die ze zo op de cover van een tijdschrift kunnen zetten.

De man heeft een gespierde arm om haar middel geslagen. Hij is behoorlijk gespierd maar goed in verhouding. Ik zou heel graag mijn handen langs zijn spieren willen laten glijden in die zwembroek. Er staan rode kreeften op, waardoor ik met mijn ogen rol.

Al met al is het een sexy stel. Zeker aantrekkelijk. De foto is afgesneden tot aan hun schouders zodat ik hun gezichten niet kan zien. Dat is gewoon gezond verstand. Mijn foto is precies hetzelfde.

Ik swipe ze naar rechts.

Het scherm trilt. *Je bent een match, lekker ding*, vertelt de app me.

‘Aw, dank je,’ zeg ik hardop, want ik hou ervan als apps me complimentjes geven. Dan ga ik verder met het bekijken van hun profiel.

Man, in de twintig, in een relatie met een vrouw, ook in de twintig. Ze wil een m/v/m trio voor haar verjaardag. Ik sta daar helemaal voor open. We zoeken een onenightstand voor over een paar weken.

Dat is alles wat hij weggeeft. O, en zijn accountnaam is LobsterShorts, wat me aan het lachen maakt. Hij erkent ten minste dat hij een belachelijke zwembroek aan heeft. Dat werkt in zijn voordeel.

Mijn naam is SinnerThree, omdat ik óók de waarheid erken.

Ik eet mijn sandwich verder op en zet het bord weg. In de hoek van zijn profiel is een groene stip te zien, wat betekent dat hij online is. Ik zou er al mijn geld om verwedden – dat ik niet heb – dat hij dit profiel pas een paar uur geleden heeft aangemaakt.

Hij lijkt me een groentje. Maar dat is geen afknapper. Ik durf op mijn niet bestaande fortuin te wedden dat hij nog nooit is klaargekomen in het bijzijn van een man.

Mensen van hun sokken blazen is de helft van de lol, toch?

Ik heb de app zo ingesteld dat mijn locatie niet zichtbaar is. Het gaat niemand aan waar ik precies ben. Maar als ik een poging doe om contact te leggen, zet ik hem even aan om te zien waar iemand zich bevindt. Zo kan ik inschatten of ik naar een Darby-student zit te kijken.

Met zo'n zwembroek? Waarschijnlijk wel. Toch zet ik mijn locatie aan.

Locatie: 1400 meter hiervandaan.

Ik zet de locatie weer uit. Hmm. Minder dan twee kilometer hiervandaan is best dichtbij. Hij kan een student zijn of een stagiair in het ziekenhuis. En in het ergste geval is hij net afgestudeerd en is hij de docent van het eerstvolgende vak dat ik ga volgen. Dat zou ongemakkelijk zijn.

Mijn vingers hangen boven de knop om een bericht te sturen. Even chatten kan altijd toch? Ik tik op de knop en verstuur een standaard berichtje. *Yo.*

Hij laat me niet wachten. *Yo.*

Mooie profielfoto, zeg ik. Vleierij werkt altijd.

Dank je. Uhm... Een lachende emoji verschijnt op het scherm. *Ik heb nog nooit met een jongen gechat. Maar hier komt het. Je hebt zelf ook een geweldige foto. Ik kan zien dat je druk bent met je buikspieren.*

Je hebt geen idee, zeg ik meteen. Mijn buikspieren zijn mijn alles. Dus je wilt een trio met een jongen maar vindt het vreemd om met me te chatten op een app? Hoe zal het dan wel niet gaan op de verjaardag van je vriendin? Wat als je mijn pik ziet!

Het is het beste om de lastige vragen meteen maar aan te gaan.

LobsterShorts: *Rustig maar. Geef me even een momentje om aan het idee te wennen. Je bent de eerste die me een bericht stuurt.*

SinnerThree: *Aw, heb ik je ontmoagd? Ik voel me gevlaid. Was ik aardig?*

LobsterShorts: *Het was levensveranderend. Ik voel me een nieuw persoon.*

Hij voegt een oogrollende emoji toe en ik begin te lachen. Zijn humor is een goed teken. *Wil je mij jullie mooie gezichten laten zien? Als we uiteindelijk plannen maken, zal ik ze sowieso te zien krijgen.*

Kan niet, zegt hij meteen. Niet op een app. Mijn vriendin en ik hebben het nog niet gehad over wanneer we persoonlijke informatie willen prijsgeven.

SinnerThree: *Ben je niet bezorgd dat ik lelijk ben?*

LobsterShorts: *Ben je dat?*

SinnerThree: *Fuck nee. Ik ben op mijn werk aangenomen omdat de dames me leuk vinden.*

LobsterShorts: *Mijn tandarts heeft mijn gezicht gebruikt op zijn folders tot ik hem vroeg daarmee te stoppen. Dat is dus geregeld.*

Ik lach nog een keer. *Mag ik je advies geven? Als je vriendin bezorgd is over haar privacy, haal dan het verjaardagidee uit je profiel. Een computernerd kan er via de social media makkelijk achter komen wie je bent.*

Fuuuuuuuck, is zijn reactie. Ben zo terug.

De beschrijving van zijn profiel is veranderd als ik hem een minuut later ververs.

Dank je, zegt hij ietsje later. Gebruik je de app veel?

SinnerThree: *Wat is veel? Ik log vaak in maar heb niet veel tijd om mensen te ontmoeten.*

LobsterShorts: *Student?*

Deeltijds, lieg ik. Want ik moet mijn afstand bewaren. Jij?

LobsterShorts: *Student. Voltijds.*

Jammer. Ik ontmoet liever mensen die niet naar Darby College gaan. Deze dingen zijn een risico.

Heb je ooit een trio gedaan met een stel? is zijn volgende vraag.

Ja, zeg ik. Het voelt alsof ik op een sollicitatie ben. Het is niet zo makkelijk te regelen als een gewone date. Maar als het werkt, dan is het een van de leukste dingen die je kan doen.

LobsterShorts: *Dat klinkt veelbelovend.*

SinnerThree: *Je bent een groentje, toch? Geloof me, het is leuk om een stel hun grenzen te zien opzoeken. Het is alsof je meedoet in een pornofilm. Alleen dan is het echt.*

Ik snap wel waarom dat opwindend is, antwoordt hij.

Ik vertel het hem niet, maar het beste is dat als het klaar is, het ook écht klaar is. Er zijn totaal geen verwachtingen zoals je die hebt bij 'gewoon' daten. Onze wegen scheiden zich daarna.

SinnerThree: *Beschrijf het soort opwindend dat je zoekt. Over welk niveau hebben we het?*

Het duurt een paar seconden tot hij antwoordt. *Ik heb geen idee wat je precies vraagt. Groentje, weet je nog?*

Ik grijns, omdat ik zijn eerlijkheid waardeer. Heel erg. *Oké, je zei dat dit het idee van je vriendin is. En dat je er open voor*

staat. Maar waar sta je precies voor open? Ik besluit bot te zijn. Kijk je toe terwijl ik seks met haar heb? Wil ze toekijken terwijl wij het doen? Wil je mijn handen op jou of alleen op haar? Wil je mij neuken? Wil je geneukt worden? De mogelijkheden zijn eindeloos...

LobsterShorts: *Wow. Oké. Dat is veel om over na te denken.*

SinnerThree: *Je meent het. Daarom moet je dit soort dingen bespreken voordat het gebeurt. Je kan het niet op het moment zelf doen.*

LobsterShorts: *Maar je moet toegeven dat het voordelen heeft als je pas een beslissing neemt als het gebeurt. Hoe de fuck moet ik weten wat ik wil totdat ik het uitprobeer?*

Ik proest het uit van het lachen. *Vraag je obers ook om een proeverij voordat je eten van het menu bestelt?*

LobsterShorts: *Wat, is dat vreemd? Verwacht je van mij dat ik gewoon kies tussen een burger en fish-and-chips zonder dat ik weet hoe het smaakt???*

Deze man. Ik hoop dat ik niet in de maling word genomen door een gek zonder echte plannen, want ik begin hem leuk te vinden.

SinnerThree: *Oké, kijk. Van wat voor porno hou je?*

LobsterShorts: *Het soort met naaktheid.*

Ik tik op een oogrollende emoji. *Naakte vrouwen?*

LobsterShorts: *Ja.*

SinnerThree: *Naakte mannen?*